

Víz alatti bombák

DECKER ÁDÁM
Vs HÁRAI BALÁZS

FOTÓ: NEMZETI SPORT

HETI VENDÉGÜNK

Egyszer dönteni kell

„JELENLEG A LEGNAGYOBB ELLENFELEM A SZÍVEM. A SZÜLEIM DÉL-SZUDÁNBAN SZÜLETTEK, A KÖZELMÚLTBAN MEGKERESTÉK, LENNE-É KEDVEM BEMUTATKOZNI A DÉL-SZUDÁNI VÁLOGATOTTBAN. EGYELŐRE IDŐT KÉRTEM, MONDVÁN, EZ MOST NEM A LEGMEGFELELŐBB PILLANAT, HOGY HAZAUTAZSAM. AZ IGAZI AZ LENNE, HA EGYSZER A NORVÉG VÁLOGATOTTBAN LÉPHETNÉK PÁLYÁRA, DE KI TUDJA, ONNAN VALAHA ÉRKEZIK-E MEGHÍVÓ. SZÓVAL EGYELŐRE ÓRLÓDÓM... DÉL-SZUDÁN VÁLOGATOTTJA TELJESEN ÚJ CSAPAT, MOST PRÓBALJÁK ÖSSZERAKNI A KERETET, MEGFIGYELŐK JÁRJÁK EURÓPÁT, KERESIK A FUTBALLISTÁKAT, TEHETSÉGEKET.

TOKMAC NGUEN

Decker Ádám. – Magasabb voltam az átlagnál, Balázs pedig nem véletlenül kapta a Pufi becenevet. Ő is nagyobb volt, csak inkább szeltemben. Mondjuk úgy, hogy én erős voltam, Pufi pedig ügyes. Ez mondjuk a mai napig így maradt. Ellenfélként akkor kerültünk először szembe, amikor ő a Honvédban bekerült a felnőttcsapatba Bárány Attila mögé, én pedig a BVSC-ben kerültem a nagyok közé Gerendás Györgynél. Azok voltak az első nagy összecsapásaink.”

Mit szól ehhez az örök ellenfél?
„Ádám jelzőivel egyetértek. Én sem vagyok gyenge, de ő tényleg borzasztó erős. Nagyon nehéz ellene küzdeni, és attól függetlenül, hogy jóban vagyunk, elég keményen játszunk egymás ellen. Ha a helyzet úgy hozza, odacsapunk a másiknak. Nagy sértődések sosem voltak, megesset, hogy a meccs után nem kerestük egymás társaságát, de hamar túltettük magunkat rajta. Tudjuk, hogy a vízilabda ezzel jár. Hogy mivel tudom kihozni a sodrából? Szerintem azzal, hogy ügyes vagyok. Emiatt már ideges rá, mert neki hasonló képességek nem adtak meg” – nevetett Hárai Balázs.

A két barát azért többnyire vigyáz egymásra a vízben, talán csak egyszer fordult elő, hogy az óriások csatájában az egyik fél túlságosan keményen kezdett.

„Megesset, hogy a mérkőzés előtt beszélgettünk, mindketten erősködtünk, hogy a saját csapatunk nyer, mire mondtam neki, hogy a meccs elején úgy

megbombázlak a víz alatt, hogy a fal adja másikat – emlékezett vissza az Eger védője. – Így is történt – akkor láttam rajta, hogy kicsit zokon vette. A mérkőzés alatt igyekezett visszaadni a kölcsönt, de a találkozó akkor is pacsival és puszival végződött. A rivalizálásunk mindig a medencében maradt. Én inkább a fizikumomra támaszkodom, Balázs az ügyességére, de azért őt sem kell féltetni, nem megy a szomszédba keménységért. Nagyon jó barátom, a medencén kívül is jóban vagyunk, de épp ezért azt is tudom, mivel lehet kihozni a sodrából. Az nem az ügyes, technikás bekkelés, hanem a darálás.”

„Emlékszem arra a meccsre – reagált a „sértett” fél. – Ádám mozdulatai alapból is elég erőteljesek, de akkor a kezdés talán túl keményre sikerült a részéről... Meccs közben és utána kicsit tényleg haragudtam rá, de a lefújás után mindent tisztáztunk. A párharcaink kimenetele? Legyen egy barátságos döntetlen.”

A két izomkoloszus párharcait elnézve adódik a kérdés: vajon az első vagy az utolsó nyegedben nehezebb hatástalanítani a másikat?

„A meccs vége a keményebb – válaszolta Decker Ádám. – Ott már nincsenek cizellált mozdulatok és finom helyezkedések. Olyankor egyikünk sem foglalkozik azzal, hányas számú sapka van az ellenfélen. Ő mindenáron gólt akar szerezni, én mindenáron megakadályozni, ezért mindent bevetünk.”